

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 183/2016
08.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.П., због продуженог кривичног дела послуга из члана 365. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости са допуном, браниоца окривљеног - адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 375/10 од 08.06.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 99/2015 од 04.11.2015. године, у седници већа одржаној 08.03.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 375/10 од 08.06.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 99/2015 од 04.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 375/10 од 08.06.2015. године, окривљени И.П. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела послуга из члана 365. став 1. у вези члана 61. КЗ за која му је суд утврдио казну затвора у трајању од седам месеци, продуженог кривичног дела проневера из члана 364. став 1. у вези члана 61. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци и продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, те му је изрекао условну осуду тако што је утврдио јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци која се неће извршити уколико окривљени за време од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, док су оштећени М.К. и др, упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 99/2015 од 04.11.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе: окривљеног И.П., браниоца окривљеног и

мајке окривљеног Н.П., те потврђена пресуда Основног суда у Неготину К 375/10 од 08.06.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног И.П., адвокат И.Р., поднео је захтев за заштиту законитости, као и допуно истог захтева, „на основу члана 485. ЗКП“, због повреде закона, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити оптужбе и кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом се, без нумеричког означавања, указује да првостепени суд, а након тога и другостепени, уопште није одлучио о целини оптужног акта, јер није одлучио о инкриминацији везаној за 06.01.“2015“ године која је очигледно апсолутно застарела.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване, налазећи да је предмет оптужбе потпуно решен, те да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се поднетим захтевом суштински указује. Како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка већ неосновано истицана у поступку по редовном правном леку, на идентичан начин, Врховни касациони суд у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује на разлоге жалбеног суда, дате на страни 4 другостепене пресуде, оцењујући дате разлоге као правилне, аргументоване и довољне.

Поред тога, захтевом браниоца окривљеног се, такође, без изричитог означавања о којој повреди закона се ради, указује и на доказе, судске предмете - извршне предмете Основног суда у Неготину, који су по ставу браниоца, прибављени незаконито, без икакве примопредаје, па чак и без знања окривљеног И.П., који докази су, по ставу одбране, у смислу одредаба о издвајању незаконито прибављених доказа морали бити издвојени из списка предмета.

И ове наводе у захтеву браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване налазећи да су побијане правноснажне пресуде засноване на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку могу заснивати, те да у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. С`обзиром на то да је у жалбама окривљеног, његовог браниоца и мајке окривљеног Н.П., већ неосновано истицана наведена повреда закона, то овај суд, у смислу одребе

члана 491. став 2. ЗКП упућује на разлоге другостепеног суда дате на страни 3 ожалбене пресуде, налазећи да су дати разлози правилни, јасни и довољни.

Врховни касациони суд није мериторно одлучивао о наводима изнетим у захтеву за заштиту законитости да Виши суд у Неготину није ни могао због своје ненадлежности да одлучује о изјављеним жалбама на првостепену пресуду Основног суда у Неготину, имајући у виду да се изнетим наводима суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2. ЗКП, која не спада у ред повреда закона прописаних одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП као разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.